

Nazwa jednostki prowadzącej kierunek:	Wyższa Szkoła Medyczna w Białymstoku Wydział Ogólnomedyczny		
Nazwa kierunku:	Pielęgniarstwo		
Poziom kształcenia:	Drugiego stopnia		
Profil kształcenia:	Praktyczny		
Moduły wprowadzające/wymagania wstępne:	Nauki społeczne		
Nazwa modułu / przedmiotu (przedmiot lub grupa przedmiotów)	Pielęgniarstwo europejskie		
Osoby prowadzące:	Dr hab. Jolanta Lewko		
Forma studiów liczba godzin/liczba punktów ECTS	Kod przedmiotu*	ECTS:	
	P-2-K-PE	2	
	studia stacjonarne w/ćw	studia niestacjonarne w/sem.	liczba punktów ECTS
Zajęcia zorganizowane:		20h/10h	1,5
Praca własna studenta:		20 h	0,5
Bilans nakładu pracy studenta	Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:		
	udział w wykładach	4 x 5 h	1,5
	udział w seminariach	2x 5 h	0,5
	konsultacje	1 x 2 h	-
	RAZEM:	42 h	1,5
	Samodzielna praca studenta:		
	przygotowanie do ćwiczeń	5 h	0,5
	przygotowanie do kolokwiów	5 h	
	przygotowanie do egzaminu	10 h	
	RAZEM:	20 h	0,5

Cele modułu:		
Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z procesem kształcenia pielęgniarek w Unii Europejskiej oraz badaniami prowadzonymi na rzecz rozwoju pielęgniarstwa jako nauki.		
Efekty kształcenia:		
Przedmiotowy efekt kształcenia	Efekty kształcenia	Odniesienie do kierunkowych efektów kształcenia
	Wiedza	
EKP_W01.	zna przepisy prawne dotyczące zawodu, systemów kształcenia i nabywania kwalifikacji zawodowych pielęgniarstwa w Polsce i w Unii Europejskiej;	A.W4.
EKP_W02.	charakteryzuje systemy opieki pielęgniarstwa w Unii Europejskiej i wyjaśnia zasady funkcjonowania pielęgniarstwa na świecie;	A.W5.
EKP_W03.	różnicuje systemy kształcenia przed- i podyplomowego pielęgniarek w poszczególnych krajach Unii Europejskiej;	A.W6.
EKP_W04.	zna rolę i obszary działania pielęgniarstwa międzynarodowych oraz krajowych, np. Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego (PTP), <i>International Council of Nurses</i> (ICN), <i>European Federation of Nurses</i> (EFN), Europejskiej Grupy Pielęgniarek Badaczy (WENR);	A.W7.
EKP_W05.	omawia procedurę uznawania kwalifikacji zawodowych pielęgniarek w Unii Europejskiej;	A.W8.
EKP_W06.	zna rolę WHO i ICN w rozwoju pielęgniarstwa;	A.W9.
	Umiejętności	
EKP_U01.	analizuje obszary działania pielęgniarstwa polskiego, europejskiego i światowego;	A.U3.
EKP_U02.	stosuje w pracy zawodowej przepisy prawa europejskiego dotyczące pielęgniarstwa;	A.U4.
EKP_U03.	korzysta z informacji oraz danych przekazywanych przez międzynarodowe organizacje i stowarzyszenia pielęgniarstwa;	A.U5.
EKP_U04.	określa, zgodnie ze strategią europejską, kierunek badań naukowych w pielęgniarstwie;	A.U6.
	Kompetencje społeczne	
EKP_K01.	krytycznie ocenia własne i cudze działania, przy zachowaniu szacunku dla różnic	B.K2.

	światopoglądowych i kulturowych;	
Forma zajęć/metody dydaktyczne:		
Wykłady - metody podające: wykład informacyjny, pogadanka, opis, objaśnienie lub wyjaśnienie; Seminaria - metody aktywizujące: metoda problemowa problemowa.		
Metody weryfikacji efektu kształcenia:		
Nr efektu kształcenia	Metody weryfikacji efektu kształcenia	
	formujące	podsumowujące
A.W4.		Egzamin teoretyczny
A.W5.		Egzamin teoretyczny
A.W6.		Egzamin teoretyczny
A.W7.		Egzamin teoretyczny
A.W8.	Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	
A.W9.	Ocena zaangażowania w dyskusji	
A.U3.	Ocena zaangażowania w dyskusji	
A.U4.	Raporty grupowe	
A.U5.	Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	
A.U6.	Zadania wykonane indywidualnie	
B.K2.	Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	
Treści programowe:		
<p>Wykłady – 20 godz.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pielęgniarstwo europejskie - charakterystyka przedmiotu nauczania. 2. Proces Boloński. Międzynarodowe standardy kształcenia i kwalifikacji zawodowych pielęgniarek i położnych w Unii Europejskiej. 3. Rola i zadania krajowych i międzynarodowych organizacji i stowarzyszeń pielęgniarskich. 4. Kierunki rozwoju pielęgniarstwa w Europie i na świecie. Badania pielęgniarskie i ich edukacyjne determinanty w wybranych krajach kręgu euroatlantyckiego. Dowody naukowe w opiece zdrowotnej. 5. Zawód pielęgniarki i położnej w Unii Europejskiej. Prawo europejskie dla pielęgniarek. <p>Seminaria – 10 godz.</p>		

1. Fiński system kształcenia pielęgniarek.
2. Kształcenie pielęgniarek w Norwegii.
3. Charakterystyka systemu pielęgniarskiego w Wielkiej Brytanii, Niemczech, Szwecji z uwzględnieniem otoczenia systemowego.
4. Kształcenie pielęgniarek w Grecji. Pielęgniarstwo w Portugalii i Hiszpanii.
5. Belgijski system kształcenia pielęgniarek. Kształcenie pielęgniarek w Holandii.
6. E-learning w kształceniu akademickim pielęgniarek.
7. Międzynarodowe klasyfikacje praktyki pielęgniarskiej.
8. System opieki pielęgniarskiej w Niemczech, Czechach, Słowacji i na Węgrzech.

Literatura podstawowa:

1. Wrońska I., Krajewska-Kułak E.: Wybrane zagadnienia z pielęgniarstwa europejskiego. Czelej, Lublin 2007.
2. Wrońska I.: Integracja pielęgniarstwa europejskiego. Problemy Pielęgniarstwa, 1996, 1-2(6) s.93-100.
3. Wrońska I.: Rola społeczno-zawodowa. Studium współczesnego pielęgniarstwa. Warszawa 1997.

Literatura uzupełniająca:

1. Konstytucja Unii Europejskiej. Bruksela, 29 października 2004r.
2. Abako A.: Unia Europejska. Fundusze strukturalne a obszar Ochrony Zdrowia. ZGPTP – broszura. Warszawa, 2002.
3. Grzywna T., Nowak – Starz G., Zdziebło K. Pielęgniarstwo w Unii Europejskiej. VII Kongres Pielęgniarek Polskich. Problemy Pielęgniarstwa, Sopot, 2004, s. 11- 42.
4. Janus B.: Międzynarodowa Rada Pielęgniarek – linia działania. Współpraca Towarzystwa Pielęgniarskiego z organizacjami międzynarodowymi. Problemy Pielęgniarstwa, Warszawa, 1 – 2/ 2005 s. 10 – 24.
5. Wolska – Lipiec K. Z życia Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego. Pielęgniarka i Położna. II/ 2002. S. 13.
6. Zdziebło K.: Edukacja pielęgniarek we Francji na przykładzie IFSI w Bordeaux. Pielęgniarka i Położna I/ 2005 s. 17 – 20.
7. Lewko J., Ostapowicz- Van Damme K., Krajewska-Kułak E.: Strategia rozwoju badań naukowych w pielęgniarstwie w Danii. Pielęgniarstwo Polskie, 2003, 1(15) s. 7-8.
8. Pazura E.: Organizacja kształcenia pielęgniarek w Norwegii. Pielęgniarstwo 2000.
9. Wrońska I.: Fiński system kształcenia pielęgniarek. Pielęgniarka i Położna, 1994, 5 s.21.
10. Chmielewska K., Wójcik G.: Kierunki zmian w kształceniu kadr medycznych w aspekcie akcesji Polski do Unii Europejskiej na przykładzie wybranych zawodów medycznych. Zarządzanie i Zdrowie, 2003, V, 3-4, s.5-12.